

Η αγορά...*
Άρη Ταστάνη

Πήγα στην αγορά που πουλάνε πουλιά.
Κι αγόρασα πουλιά.
Για σένα Φελίσια μικρή μου αγάπη!
Ν' ανοίξεις τα κλουβιά στον ουρανό να πετάξουν.
Δεκαεφτά του Νοέμβρη
στης Αττικής τα μπαλκόνια να φτάσουν...

Πήγα στην αγορά που πουλάνε λουλούδια.
Κι αγόρασα τριαντάφυλλα.
Για σένα Φελίσια μυστική μου αγάπη!
Τα κάγκελα της φυλακής μου να στολίσεις.
Πρώτη του Μάη
στ' αγκυλωμένα πόδια μου ροδοπέταλα να σκορπίσεις...

Πήγα στην αγορά που πουλάνε σιδερικά.
Κι αγόρασα αλυσίδες.
Για σένα Φελίσια σκοτεινή μου αγάπη!
Τα χάρτινα καράβια μου γερά να δένεις.
Με τα δάκρυά σου στο φεγγαρόφωτο
τις σκουριασμένες πλώρες τους να ραίνεις...

Πήγα στην αγορά που πουλάνε όστρακα.
Κι αγόρασα κοράλλια.
Για σένα Φελίσια θαλασσινή μου αγάπη!
Να τα μοιράζεις στην «Απάνω Σκάλα» ξημερώματα.
Στα ξυπόλητα παιδιά με τα πυροβολημένα στήθια
π' ανεμίζουν σημαίες με ουράνιου τόξου χρώματα...

Πήγα στην αγορά που πουλάνε ζαχαρωτά.
Κι αγόρασα καραμέλες.
Για σένα Φελίσια φοβισμένη μου αγάπη!
Που τρέμεις χαρτομάνδηλο στον φαναριών το θάμπος.
Όταν μουγκανίζουν τ' αυτοκίνητα κι η ομίχλη μπόγιας
στους λερούς δρόμους της πολιτείας ανώδυνο λάθος...

Πήγα στην αγορά που πουλάνε μπαχαρικά.
Κι αγόρασα αφιόνι.
Για σένα Φελίσια παραλοϊσμένη μου αγάπη!
Στους αντικατοπτρισμούς των πελάγων μην σταματάς.
Κάθε δεύτερη πανσέληνο τ' Αυγούστου παρακαλώσε
των Μυρμηδώνων την πρόστυχη συνωμοσία να συγχωράς...

Κι έπειτα.
Πήγα στην αγορά που πουλάνε σκλάβους.
Και σε ζήτησα.
Μα δεν σε βρήκα μοναδική μου αγάπη!

Γιατί είχε έρθει επείγουσα διαταγή.
Εμπάρκο να κηρύξουν οι ανθρωποκνηγοί.
Χθες τα μεσάνυχτα δουλέμποροι σ' απόμερη ακτή.
Σκάρτο εμπόρευμα έβγαλαν απ' την ανατολή...

*Ελεύθερη διασκευή από το τραγούδι «Η Αγορά» του Ζακ Μπρέλ.

Πηγή: Τασάνης, Α. (χ.χ.) *Στον αστερισμό της Φελίσιας...Μπαλάντες*. Αθήνα